

18

குமணன் நாடகம்

உறுப்பினர்

குமணன் : முதிர்ம் என்ற நாட்டு மன்னன்.

இளங்குமணன் : குமணனுடைய தம்பி

பெருந்தலைச் சாத்தனார், பெருஞ்சித்திரனார்: புலவர்கள்
மந்திரி, பிரதானிகள், செம்பியன், காரி, பெருமாள், வானதி, முள்ளி
முதலிய ஊர்மக்கள், வழிப்போக்கன், வள்ளுவன் முதலியோர்.

காட்சி 1

(களம் : குமணனது அவைக் களம். (குமணன், மந்திரி பிரதானிகளுடன்
வீற்றிருக்கிறான். பரிசிலர் வந்து பரிசில் பெற்றுச் செல்கின்றனர்.
இளங்குமணன் வருகின்றான்.)

உறுப்பினர் : குமணன், மந்திரி பிரதானிகள், புலவர்கள், இளங்குமணன்)

குமணன் : தம்பி, வாடிய முகத்துடன் நீ இங்கு வரக் காரணம்
என்ன?

இளங்குமணன்: அண்ணா, நம் நாட்டைப் பற்றிய கவலை; உங்களால்
நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கும் ஒழுங்கீனங்களைப்
பற்றிய கவலை; உங்களுடன் அவைகளைப் பற்றிப்
பேசவே வந்திருக்கின்றேன்.

குமணன் : தம்பி, நீ நினைத்து வந்த அனைத்தையும் மறைக்காமற்
சொல்லு. நாட்டின் துயர் எனது துயர்; மக்கள் துன்பம்
எனது துன்பம்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலால் உனது கவலை
எனது பெருங்கவலை.

இளங்குமணன்: அண்ணா, நீர் நம் நாட்டின் செல்வமனைத்தையும் வீணாகச் செலவு செய்கின்றீர். இந்தப் புலவர்களால் நம் நாட்டுக்கு என்ன பயன்? பொருள் வளங்குன்றினால் நமது படைவளமும் குன்றும். அப்போது பகைவர் இலகுவாக நம்மைத் தாக்கி வெற்றி பெறுவர். 'ஈகை பெரிது; ஈகை சிறந்தது' என்று தமிழ்ப் புலவர்களைவிட வேறு யார் கூறுகிறார்கள்? ஈகையாளனையும் ஈகையின் சிறப்பையும் பற்றி வானளாவப் புகழ்ந்து கூறுவதேன்? ஈகையாலேயே தம் வாழ்வு செழிக்குமென்பது அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அண்ணா, நீர் செலவிடுவதெல்லாம் எமது முன்னோர் தேடிக் குவித்த அருஞ் செல்வம். அதனை நீர் இவ்வாறு வீணாக்குதல் எவ்வாறு பொருந்துமென்பதைச் சிறிதாவது சிந்தித்துப் பார்த்தீரா?

குமணன்: தம்பி, மிக அவசரப்பட்டு ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்து விட்டாய்.

இளங்குமணன்: இல்லை, அண்ணா இல்லை. நெடுநாள்களாகக் கண்டு, கேட்டு, ஆராய்ந்து, தெளிந்து, தேறிய பின்புதான் நான் உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். இனி நான் யோசிப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை. நீர்தான் இவற்றைச் சிந்தித்து உடனே ஒரு முடிவுக்கு வரல் வேண்டும். உமது செயலின் விளைவு உம்மோடு மட்டும் நின்றுவிடாது. எங்கள் பரம்பரை முழுவதையுமே துன்பத்துள் ஆழ்த்துவதாகும். ஈதலைப்போன்று ஒரு மன்னவனுக்குத் தீமை தரவல்ல கெட்ட குணம் வேறு ஒன்றுமில்லை. நீர் எமது நாட்டையும் எமது குடிமக்களையும் எமது வம்சத்தையும் மறந்து இப்படிச் செய்தல் சரியன்று. முறைப்படி செய்ய உம்மால் முடியாவிட்டால் இராச்சியத்தை என்னிடம் தந்து விட்டு, நீர் கானகம் செல்வதுதான் சரி. இல்லையேல் நாட்டுக்காகப் போரினை மேற்கொண்டு நமது உடன் பிறப்பு முறையினையும் நான் தியாகம் பண்ணவேண்டியவனாவேன்.

குமணன்: தம்பி, வேண்டியதில்லை. நமக்குள்ளே போரா? அது நமது எதிரிகளுக்கு நகைப்பைக் கொடுக்குஞ் செயலாகும். கவலைப்படாதே. இராச்சியத்தை உனக்குத் தந்துவிட்டு நான் கானகம் செல்கின்றேன். அஃதிருக்க, நீ ஈகையை இகழ்ந்தாய், தமிழ்ப்புலவர்களை மிகவும் அவமதித்துப் பேசினாய். நிலையில்லாத செல்வத்தை மிகவும் போற்றினாய். உனது அறியாமைக்கு நான் மிகவும் வருந்துகின்றேன். ஈகை இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பத்தைத் தருவது. மின்னலையும் நீர்க்குமிழியையும் போல நிலையில்லாததாகிய செல்வம் நம்மிடத்தில் வந்துவிட்டால் அதனை மற்றவர்களுக்கும் ஈந்து நிலையுடையதாகிய அறத்தைத் தேடிக்கொள்ளுதலே அறிவுடைய செயலாகும். நாம் பொருளும் புகழும் அதிகாரமும் படைத்த மன்னவர்கள் தாம். ஆனால், கற்று வல்ல புலவர்கள், தாம் செல்லுந் தேய்மெல்லாம் சிறப்புப்பெறுகின்றார்கள். நாம்வாழ்வென்றே நமக்கு அறிவுரை கூறி, நாட்டை நல்வழிப்படுத்தும் கல்விச் செல்வர்களாகிய தமிழ்ப் புலவர்களைக் குறைவாக எண்ணாதே. இளங்குமணா, இதோ இந்த மணிமுடியை உனக்கே நான் சூட்டுகின்றேன் (தன் தணியி லிருந்து முடியைக்கழற்றித் தம்பியின்தணியி ற்சூட்டிச் செங்கோலையும் வாளையும் அவன் கையிற் கொடுக்கிறான்) அரசே, நீ நீடுழி வாழ்வாயாக! அன்பு, கொடை என்பவற்றை ஒருபோதும் கைநெகிழவிடாதே. அமைச்சர்களுடைய ஆலோசனைகளைத் தட்டாதே. கடவுட் பக்தி உன்னிடம் என்றும் இருப்பதாக! அப்படியானால் குறையொன்றுமே வராது. இவ்விராச்சிய பாரத்தை என்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு, மேலான தாகிய துறவற வாழ்வை எனக்குத் தந்த உன்னை, எனது சற்குரு என்றே நான் மதிக்கின்றேன். இப்போதே தவம் செய்தற்காகக் காட்டிற்குப் போகின்றேன். நீ பல்லாண்டு வாழ்வாயாக!

(குமணன் வெளியேறுகின்றான். சபையிலிருந்தோர் எல்லோரும் துயரந் தாங்காது, தாமும் அவன் பின்னே செல்கின்றனர்)

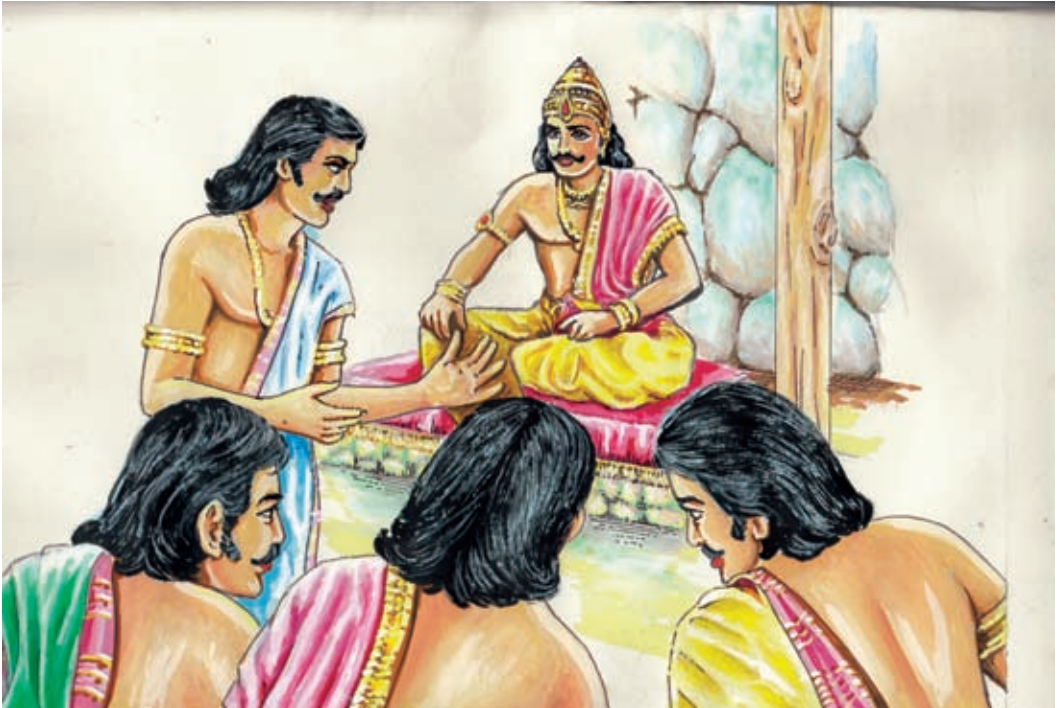
காட்சி 2

(களம்: முதிர்நகர்ப்புறத்து வீதியொன்றின் அருகேயுள்ள ஓர் ஆலமரத்தடி.

உறுப்பினர்: காரி, முள்ளி, பெருமாள், செம்பியன் பொன்னி, வானதி, வள்ளுவன் முதலான ஊர்மக்கள் சிலர்)

பெருமாள்: கேட்டீர்களா சம்பவத்தை! கண்ணிலுமினிய நம் குமண வள்ளலை அந்தப் பாவி காட்டுக்குத்தான் துரத்தினான். அவரை அங்கேயாவது வாழவிடக் கூடாதா? கேட்ட உடனே மணிமுடியைத் தனக்குத் தந்துவிட்டு அவர் காட்டுக்குச் சென்றதிலே ஏதோ சூது இருக்கிறதாம். ஆனபடியால், குமணனைக் கொன்றுவிட வேண்டுமாம். அப்பொழுதுதான், தன் நிம்மதியை வழுநமம். இவ்வறு இன்று அரசவையிலே புலம்பினானாம் அந்தப் பாவி இளங்குமணன்.

செம்பியன்: ஐயோ! மந்திரிமார் அதனைத் தடுக்கவில்லையா?

காரி: (செம்பியனைப் பார்த்து) யார் பேசுவார்கள்? வீடு கொளுத்துகிற இராசாவுக்கு நெருப்புக்கொள்ளி எடுத்துக் கொடுக்கும் மந்திரிகள் அவர்கள். மந்திரிகளா? அவர்கள் சரியான மந்திரிகள் தான்.

பெருமாள்: அப்படிச் சொல்லாதே! எதிர்த்துப் பேசுதல் என்ற பேச்சுக்கே அங்கே இடமில்லை. மன்னன் இட்டது சட்டம். மந்திரிமார் அவனை எதிர்த்து எதுவும் பேசக்கூடாது.

வானதி: இந்த ஆண்களே கோழைகள்தான். நான் சமைத்துப் போடப் போட நன்றாகத் தின்று, சும்மா கொழுத்துப் போயிருக் கிறார்கள். அரி இருந்து ஆண்ட சிங்காசனத்தில் இந்தக் குள்ள நரி வந்து குந்திக்கொண்டது. எங்கள் குமண வள்ளலையா கொல்லப் போகிறான்!

காரி: இளங்குமணனுக்கு எதிராக நாம் ஓர் உள்நாட்டுக் கலகத்தை ஆரம்பிப்போமா?

முள்ளி: வேண்டாம். இப்படிப் பேசுதல், நம் குமண வள்ளலுக்குப் பிடிக்காது. இளங்குமணனுக்கு எதிர்பேசாது நாம் வாழ்வது தானாம் தமக்கு நாம் செய்யக்கூடிய கைம்மாறென்று அவர் காட்டுக்குப் போனவன்றே நம்மிடம் சொன்னாரல்லவா! அது தெரியாமலா நாங்கள் சும்மா இருக்கின்றோம்?

பெருமாள்: அதோ கேளுங்கள். நான் அரசவையிலே கேட்டுவந்த அந்தக் கொடிய செய்தியை. வள்ளுவனுடைய முரசொலி கூறுகின்றது.

வள்ளுவன்: (தண்டோராப் போட்டு நிறுத்தி) கேளுங்கள் மகா சனங்களே! இளங்குமண மகாராசா உங்களுக்கு ஒரு கோடி பொற்காசு பரிசு தருகிறார். குமணனது தலையை வெட்டிக் கொணர்ந்து கொடுப்போருக்கு அந்தப் பரிசு கிடைக்கும்.

(ஓம்! ஓம்! ஓம்! - முரசொலி)

காட்சி 3

(களம் : காட்டு வழி மற்றும் காட்டில் குமணனது தவச்சாலை)

உறுப்பினர்: பெருஞ்சித்திரனார், பெருந்தலைச்சாத்தனார் என்ற புலவர்கள், ஒரு வழிப்போக்கன், குமண வள்ளல்)

பெருஞ்சித்திரனார்: (காட்டு வழியே வந்துகொண்டிருக்கும் பெருந்தலைச் சாத்தனாரை நோக்கி) நண்பரே, எங்கே இந்தப் பக்கம்? ஏன் மிக வாட்டத்துடன் காணப்படுகின்றீர்?

பெருந்தலைச்சாத்தனார்: புலவர்களுக்கு ஏன் வாட்டம் உண்டாகிற தென்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? புலவர்களுக்கு வறுமை உரித்தன்றோ?

பெருஞ்சித்திரனார்: இதற்கேன் கவலை? முதிர நாட்டுக் குமணனுடைய பெயரை நீர் இதுவரையும் கேள்விப்பட்டதில்லையா? அவனை நீர் காணவேண்டியதுதான்; உடனே, உமது வறுமை வெயிலவனைக் கண்ட பனிபோல நீங்கும். தயவுசெய்து அங்கே போம். இதுவே வழி, நான் சென்று வருகின்றேன்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்: சென்று வாரும் (நின்று சிந்தித்தபடி ஒரு பாடலை ஓலையில் எழுதுகின்றார்) குமணனைக் காண முதிரநகர் செல்வேன் (வழிப்போக்கன் ஒருவனை இடையிற் கண்டு) அப்பா, குமண மகாராசாவுடைய இராசதானிக்கு அதிக தூரம் போக வேண்டுமா?

வழிப்போக்கன்: (அவரை உற்றுப் பார்த்து) நீர் ஒரு புலவரா? ஊருக்குப் புதியவர்போலத் தெரிகின்றது. குமணவள்ளல் இப்பொழுது இராசதானியில் இல்லை. அவர் மனைவி மக்களுடன் காட்டிலே இருக்கிறார்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்: ஆ! அவருக்கு ஏன் அக்கதி நேர்ந்தது? பகை அரசர்கள் அவரது நாட்டைக் கைப்பற்றி விட்டார்களா? போரிலே தோற்றுவிட்டாரா?

வழிப்போக்கன்: இல்லை, இல்லை. குமண அரசரது தம்பி இளங்குமணன் என்னும் பாதகனால் அக்கதி நேர்ந்தது. குமண அரசர் புலவர்களுக்குப் பொருளைக் கொடுப்பதைப் பொறாத இளங்குமணனது கொடுமையால் அவர் இராச்சியத்தை அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுக் காட்டுக்குப் போய் விட்டார்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்: அப்படியா? (தனக்குள்) புலவர்களை ஆதரித்த அப்பெருமகனை நான் பார்க்கவேண்டும். (போகிறார்)

(குமணனது தவச்சாலை)

குமணன்: (புலவரைக் கண்டதும் எழுந்து வணங்கி) கவிஞர் பெருமானே வருதீர்! உம்மை இங்கே கண்டது எனது புண்ணியமேயாகும். இப்படி அமருவீராக.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்: (குமணனுக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்தபடியே) புலவர்தம் மிடி அகற்றும் புரவலனே, நீ வாழி! நீடுழி வாழி! நின்னைக் கண்டு என் துயர்தீர்க்க வந்தேன். உனது பெருமையையும் வள்ளன்மையையும் கேள்வியுற்று என் வறுமையை நீக்க வந்தேன்.

(குமணன் புலவரது கையிலிருந்து ஓலைச் சுவடியை வாங்கி) “அடுப்பிலே நெருப்பு மூட்டி எத்தனையோ நாள்கள். சாம்பலுக்குப் பதிலாகக் காளான் தான் அடுப்பிற் பூத்துக் கிடக்கின்றது. பச்சிளங் குழந்தை பாலில்லாத தாயிடம் பாலைச் சுவைத்துப் பார்த்துவிட்டு முகத்தைப் பார்க்கிறது. அந்தப் பரிதாபக் காட்சியைக் காணச் சகிக்காத என் மனைவி என் முகத்தைப் பார்க்கிறாள். நான், நின் முகத்தைப் பார்க்க வந்தேன்” (படிக்கிறான்)

குமணன்: (படித்துவிட்டு) ஆ! எத்தகைய கொடிய வறுமை! இவ்வறுமை நீங்க, நான் அரசனாயிருந்த காலத்தில் நீர்வந்தீரில்லையே! (சிறிது யோசிக்கிறான்) ஆயினும் என்ன? (தன் உடைவாளை எடுத்துப் புலவரிடம் நீட்டி) இதோ! என் தலையை வெட்டி எடுத்துக் கொண்டுபோய் எனது தம்பியிடம் கொடும். கோடி பொன் அதற்குப் பரிசாகத் தருவதாய் அவன் பறை சாற்றியிருக்கின்றான். மறுக்காமற் செய்யும். உமது வறுமை

நீங்கும். எனக்குப் புகழும் புண்ணியமும் உண்டாகும். என் தம்பியின் மனக்கவலையும் நீங்கும் (என்று கூறிக்கொண்டு தலை குனிகின்றான்).

பெருந்தலைச்சாத்தனார்: அப்படியா செய்தி? இப்போது தான் எனக்கு விளங்குகின்றது. சரி வாளைத் தா! (வாளை வாங்கிக்கொண்டு சிறிது யோசிக்கின்றார்) குமணா! எழுந்திரு! இனி, உன் தலை என்னுடையது. நீ கூறியது உண்மைதானா என்று யான் அறிந்து வரும்வரை இத்தலையைப் பாதுகாத்துத் தருதல் உன் கடமையாகும். தலை பத்திரம். நான் சென்று வருகின்றேன்.

(பெருந்தலைச்சாத்தனார் சிற்பியர் சாலை சென்று குமணனுடைய தலை போன்ற ஒன்றைச் செய்து, சீலையால் மூடிக்கொண்டு இளங்குமணனை நோக்கிச் செல்கின்றார்)

காட்சி 4

(களம் : இளங்குமணனது அவை

உறுப்பினர்: இளங்குமணன், மந்திரிமார், சேவகன், பெருந்தலைச் சாத்தனார்)

இளங்குமணன்: அமைச்சர்களே, சேனைத் தலைவரே, பிரதானிகளே, அண்ணனுடைய தலையைக் கொய்து வருவோர்க்குக் கோடி பொன் தருவதாக நான் பறை அறைவித்துப் பன்னெடு நாளாயினவே. இதுவரையும் ஏன் யாரும் முன்வரவில்லை? குமண அண்ணன், ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் மறைந்து வாழ்கின்றானா? அல்லது எனது பணத்துக்கு மதிப்பு இல்லையா?

இளங்குமணனின் வாயிற்காவலன்: (அரசனை அடைந்து) அரசே வாழ்க! யாரோ ஒருவர் குமணனது தலையுடன் வாசலில் நிற்கிறார். தங்களைக் காணவேண்டுமாம்.

இளங்குமணன்: ஆ, அப்படியா? உள்ளே வரச்சொல்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்: (விரைந்து உள்ளே புகுந்து) இளங்குமண வள்ளலே, நீ நீடுழி வாழ்க! இதோ யான் குமணனது தலையை வெட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். கோடி பொன்னையும் கொடு. பசியால் எனது மனைவி மக்கள் துடி துடிக்கின்றனர். நான் உடனே போகவேண்டும். (மூடியிருந்த சீலையைச் சிறிது நீக்கித் தலையைக் காண்பிக்கிறார்).

இளங்குமணன்: ஐயோ! அண்ணா, என்ன கொடுமையைச் செய்தேன்! நான் பாவி! (முகத்தில் அறைந்துகொண்டு மயங்கி நிலத்தில் வீழ்கின்றான்).

மற்றொல்லோரும்: ஆ, குமணவள்ளலே! உனக்கு இக்கதியா நேர வேண்டும். (முகத்தை மறைத்துக்கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுகின்றனர்)

சேவகன்: (புலவரைப் பார்த்து) பிசாசு பிடித்தவனே! உனக்கேன் இவ்வளவு பணத்தாசை? எங்கள் கண்ணான மன்னனைக் காசுக்காகக் கொன்று விட்டாயே! பாதகா! ஐயோ! ஏந்தலே! ஐயோ (அழுகிறான்)

பெருந்தலைச்சாத்தனார்: அரசே! பொறுக்கவேண்டும். எனக்குரிய பொன்னைத் தந்து, என்னை முதலில் அனுப்பி வையும்.

இளங்குமணன்: ஐயா! என் அண்ணனைக் கொல்லத் தூண்டிய அந்தக் கோடி பொன்னும் அதோ, இருக்கின்றது (சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டே) அஃது உமதுகையைச் சேருமுன், நான் என் அண்ணனிருக்கும் இடத்தைச் சேரவேண்டும். ஐயோ! அண்ணா! என்னை மன்னித்து, உன்னுடன் என்னையுஞ் சேர்த்துக்கொள்வாயா? (உடைவாளை எடுத்துத் தன் தலையை வெட்ட ஓங்குகின்றான். புலவர் பாய்ந்து அவன் கையைப் பிடித்துத் தடுக்கிறார்).

பெருந்தலைச்சாத்தனார்: அரசே, உனது பரம்பரைக் குணத்துக்கு மாறாக எப்படி நீ உன் அண்ணனைக் காட்டுக்கனுப்பினாய்? அவனை எப்படிக் கொல்லத் துணிந்தாய் என்று அப்போதே நான் சந்தேகப்பட்டேன். இளங்குமணா, இரத்தத் துடிப்பு என்பது இதுதானென்பதை நீ காட்டி விட்டாய். கெட்ட கூட்டத்தால் நீ புத்தி தடுமாறி இராச்சிய மோகங்கொண்டாய். அதனால் உனக்கு என்றும் அழியாத களங்கத்தையே தேடி வைக்கவுந் துணிந்துவிட்டாய். இப்போது உன் அண்ணனது வெட்டுண்ட தலையைக் கண்டதும் அங்கமெல்லாம் வாயாக அழுது துடிக்கின்றாய். உன் தலையைத் துணித்து வீழ்த்த, நீ ஓங்கிய வாள் இது வரை நீ, உனக்கும் உன் அண்ணனுக்கும் உனது பரம்பரைக்கும் இழைத்த களங்கம் அனைத்தையும் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டது. இளங்குமணா, கவலைப்படாதே. (அவனது கண்ணீரைத் துடைத்து, கைவாளையும் பறித்து) கேள். புலவர்களையும் கலைஞர்களையும் நீ இகழ்ந்தாய். அவர்கள் நினைத்தால் இறந்து போனவர்களும் எழுந்து வருவார்கள்.

இளங்குமணன்: அப்படியா! புலவர் பெருமானே, என் அண்ணனை எழுப்பித் தரவல்லீரா! அவரை மீண்டும் நான் காண முடியுமா? அவரை அரியணை ஏற்றி மகிழ்தல் கூடுமா? குமண வள்ளலைக் கண்டு இந்நாட்டு மக்கள் பழையபடி மகிழ்ச்சி அடைவதை நான் காண முடியுமா?

பெருந்தலைச்சாத்தனார்: ஆம்! முடியும்! இந்தத் தலையை மீண்டும் பார். (சீலையை நீக்கிக் காட்டி) அழாதே! உற்றுப் பார்! உன் அண்ணனாரது அன்புக்குரிய மகுடத்தியாகி என்னும் சிற்பி, ஈழத்து மாந்தை நகரைச்சேர்ந்த ஒரு கலைஞன் செய்த கைபுனை வடிவம் இது. கலைஞனது கைபட்டதும் இஃது உயிருள்ள மனிதனது வெட்டுண்ட தலையைப்போலக் காட்சி தருகிறது. இத்தலை, புலவனான என் கைபட்டதும் உன் உள்ளத்திலு் உணர்ச்சியைத் தூண்டியது, உனது உண்மை

அன்பையும் எழுப்பித் துடிக்கச் செய்கின்றது. ஈகை வள்ளலாகிய குமணனைக் கொல்ல யாருக்கு உள்ளம் ஒருப்படும்! ஈகையின் சிறப்பை இதிலிருந்தே உணர்ந்து கொள்வாயல்லவா! வா உன் அண்ணனைச் சென்று காண்போம். அவனைக் கொண்டுவந்து அரியணை ஏற்றுவோம். உன் கண்ணீரால் அவன் காலைகளைக் கழுவி, உன்னைப் புனிதப்படுத்திக் கொள். (அனைவரும் காட்டுக்குச் சென்று குமணனைக் காண்கின்றனர்).

காட்சி 5

(களம் : காடு, குமணனது தவச்சாலை

உறுப்பினர் : குமணன், பெருந்தலைச்சாத்தனார், இளங்குமணன், மந்திரி, பிரதானிகள், பொதுமக்கள்)

இளங்குமணன்: (ஓடிப்போய் குமணனது காலில் வீழ்ந்து) அண்ணா, என்னை மன்னித்தருளல் வேண்டும். அண்ணா, என்னை மன்னித்து ஆட்கொள்ளல் வேண்டும்.

குமணன்: (புலவரைப் பார்த்து) ஐயா, சாத்தனாரே! இதெல்லாம் என்ன! ஏன் இவர்களை இங்கே அழைத்து வந்தீர்!

புலவர்: அரசே, நான் இவர்களை அழைத்து வரவில்லை. இவர்கள்தான் என்னை இங்கே அழைத்து வந்தார்கள். இப்போது உம்மையுந் தம்மோடு வரும்படி அழைக்கிறார்கள்.

குமணன் : எங்கே?

இளங்குமணன்: அண்ணா, நாட்டிற்குச் செல்ல அழைக்கின்றோம். மீண்டும் அரசராக வருமாறு, உம்மை அழைக்கின்றோம். அண்ணலே, அறியாமையால் யான் செய்த பிழையனைத்தையும் மன்னித்து என்னைப் பழையபடி தம்பியாக ஏற்று அரண்மனைக்கு எழுந்தருளுங்கள்.

குமணன்: தம்பி, எல்லாவற்றுள்ளும் உயர்ந்ததாகிய தவ வாழ்வை எனக்குத் தந்த என்னுடைய சற்குருவான நீ, ஒரு பிழையுமே எனக்குச் செய்யவில்லை. உலக பாரத்தை ஏற்குமாறு கேட்டு, இப்பொழுது என்னைத் துன்புறுத்துகிறாய். தம்பி, ஏன் இந்தக் கொடுமை?

(அனைவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டு ஒன்றும் பேசமுடியாது நிற்கின்றனர்.)

புலவர்: குமணா. உனது தலையை நீ எனக்குத் தந்துவிட்டாய் அல்லவா? அதற்கு முடிசூட்டி உன்னை மன்னவனாகக் காண விரும்புகின்றேன். (இளங்குமணன் தனது முடியை எடுத்துப் புலவரிடம் கொடுக்கின்றான். புலவர், மணி மகுடத்தைக் குமணனுடைய தலையிற் சூட்டுகின்றார்.)

அனைவரும்: மன்னாதி மன்னன் குமண மகாராசா வாழ்க! பெருந்தலைச் சாத்தனார் புகழ் வாழ்க! இளங்குமண இளவரசர் என்றென்றும் வாழ்க!

(எல்லோரும் முதிரநகர் செல்கின்றனர்).

அரும்பதங்கள்

தண்ணளி	-	இரக்கம், கிருபை
கானகம்	-	காடு
அரி	-	சிங்கம்
மிடி	-	வறுமை
வள்ளண்மை	-	ஈகை
மகுடம்	-	முடி

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. குமண மன்னனின் சிறந்த குணங்கள் எவை?
2. குமண மன்னன் இளங்குமணனிடம் ஆட்சியை ஒப்படைக்க காரணம் என்ன?
3. பெருந்தலைச்சாத்தனாருடைய வறுமையைப் போக்க குமணமன்னன் கூறிய வழி யாது?
4. ஈகையின் சிறப்புப் பற்றிய குமணனது கருத்துகளை எழுதுக.
5. “வீடு கொளுத்துகிற இராசாவுக்கு நெருப்புக்கொள்ளி எடுத்துக் கொடுக்கும் மந்திரிகள்” என்ற தொடரால் உணர்த்தப்படுவதனை விபரிக்குக.

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடு

மேற்படி நாடகத்தை மேடை நாடகமாக நடியுங்கள்.

இணைமொழிகள்

நாம் பொதுச்சொத்துக்களை **கண்ணுங்கருத்துமாய்** பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

திருடன் **கையுங் களவுமாய்** அகப்பட்டுக் கொண்டான்.

மேற்குறிப்பிட்ட வாக்கியங்களில் இடம்பெறும் **கண்ணுங் கருத்துமாய்**, **கையுங்களவுமாய்** முதலான தொடர்கள் ஓசையொழுங்கில் அமைந்த தொடர்கள் ஆகும். பொருட் செறிவைப் புலப்படுத்தும் வகையில் ஓசையொழுங்கில் அமைந்த இரு சொற்கள் இணைந்து வருமாயின் அதனை **இணைமொழிகள்** என அழைப்பர்.

உற்றார் உறவினர்கள் இல்லாத மக்களை ஊர் மதிப்பதில்லை.

அத்தரை **கரடுமுரடாகக்** காணப்பட்டது.

உற்றார் உறவினர், **கரடு முரடு** என்பன ஒரு பொருள் குறித்த சொற்கள் இணைந்த இணைமொழிகள் (ஒரு பொருள் இணைமொழிகள்) ஆகும்.

ஆனந்தன் **அல்லும் பகலும்** மாடாய் உழைத்தான்.

ஏற்றமும் இறக்கமும் எல்லோர் வாழ்விலும் உண்டு.

அல்லும் பகலும், **ஏற்றமும் இறக்கமும்** என்பன மாறுபட்ட பொருள் குறித்து வந்த சொற்கள் இணைந்த இணைமொழிகள் (எதிர்ப்பொருள் இணைமொழிகள்) ஆகும்.

பயிற்சி

1. பின்வரும் இணைமொழிகளை ஒரு பொருள் இணைமொழிகளாகவும் எதிர்ப் பொருள் இணைமொழிகளாகவும் வேறுபடுத்தி எழுதுக.

ஏழை எளியவர், பாவபுண்ணியம், விருப்பு வெறுப்பு, ஒட்டு உறவு, இன்னார் இனியார், ஒளிப்பு மறைப்பு, மேடு பள்ளம், ஆறித்தேறி, வற்றிவரண்டு, பாவபுண்ணியம்

2.வாக்கியத்தில் உள்ள இணைமொழிகளுக்குப் பொருத்தமான பொருளைத் தெரிவு செய்க

- 1.அவர் வேலையில் குற்றம் குறை காணமுடியாது.
(தவறுகள், ஒழுங்கீனம், அழுக்காறு)
- 2.சின்னவன் மூச்சுப்பேச்சு இல்லாமல் மயங்கிக் கிடந்தான்.
(சத்தம், அசைவாட்டம், மௌனம்)
- 3.தாய் தன் பிள்ளைகளுடன் கொஞ்சிக் குலாவினார்.
(மகிழ்ச்சி, அணைத்தல், துன்பம்)
- 4.அந்தகன் தட்டுத் தடுமாறி நடந்து சென்றான்.
(துன்புற்று, மெலிந்து, சிரமப்பட்டு)
- 5.ஆசிரியர் தன் வேலையில் கண்ணுங் கருத்துமாய் இருந்தார்.
(கவனமாய், கவலையாய், ஒழுங்கீனமாய்)
- 6.நண்பனது துன்பத்தில் கூடமாட நின்று உதவினாள்.
(மகிழ்ந்து, ஒன்றிணைந்து, தள்ளி நின்று)
- 7.சினத்தினால் மன்னன் பகையரசனை கண்ட துண்டமாக வெட்டினான்.
(சிறிது சிறிதாக, பெரிது பெரிதாக, பல துண்டுகளாக)
- 8.செல்வந்தன் பொன்னைக் கட்டிக் காத்தான்.
(பாதுகாத்தல், பரிபாலித்தல், பராமரித்தல்)
- 9.முதல்வர் தொண்டனைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார்.
(பாராட்டினார், தூற்றினார், பேசினார்)
- 10.தன் இழிவான செயலால் கொஞ்சநஞ்சமிருந்த மதிப்பும் போனது.
(பெரியளவு, சிறிதளவு, நல்லது)

அறிக்கை எழுதுதல்

திரட்டப்பட்ட தரவுகளை ஒழுங்குமுறையாகத் தொகுத்து முன்வைப்பது அறிக்கை எனப்படுகின்றது. மாணவர்களின் பாடசாலை வாழ்க்கையிலும் பிற்கால வாழ்க்கையிலும் அறிக்கைகள் எழுதுவதற்குப் பல சந்தர்ப்பங்கள் உண்டாகலாம். ஆதலால் பாடசாலையிற் கற்கும் காலத்திலேயே மாணவர்கள் முறையாக அறிக்கை எழுதுவதற்குப் பயிற்சி பெறுதல் வேண்டும்.

அறிக்கை எழுதுவதற்கான படிமுறைகள்

- ★ தரவு திரட்டுதலும் குறிப்பெடுத்தலும்
- ★ குறிப்புக்களை மீளவும் பரிசீலித்தல்
- ★ திரட்டிய தரவுகளை சட்டகமாக ஒழுங்குபடுத்தல்
- ★ அறிக்கை எழுதுதல்
- ★ மீளவாசித்து, செப்பமிட்டு, மீள எழுதுதல்

அறிக்கையின் அமைப்பு

அறிக்கை பின்வரும் உறுப்புக்களைக் கொண்டிருக்கும்.

- ★ தலைப்பு
- ★ விளிப்பு
- ★ முன்னுரை
- ★ உடல் / விடயம்
- ★ முடிவுரை
- ★ ஒப்பம், பதவி முதலியன
- ★ திகதி

மாதிரி அறிக்கை

கலை இலக்கிய மன்றத்தின் வருடாந்த கலை இலக்கிய விழா

தலைவர் அவர்களே! பொறுப்பாசிரியர் அவர்களே! மன்ற உறுப்பினர்களே!

புசல்லாவை மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலையின் கலை இலக்கிய மன்றம் வருடாந்தம் கலை இலக்கிய விழாவினை நடாத்தி வருகின்றது. மாணவர்கள் மத்தியில் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த திறன்களை மேம்படுத்தும் வகையில், அவர்தம் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தும் சந்தர்ப்பத்தை வழங்கும் முகமாகவும் தமிழுணர்வை ஏற்படுத்தும் வண்ணமாகவும் விழா நடாத்தப்படுகிறது. அவ்வகையில் இவ்வாண்டும் எமது மன்றம் கலை இலக்கிய விழாவினைச் சிறப்புற நடாத்தியது.

எமது மன்றத்தின் இவ்வாண்டுக்கான கலை இலக்கிய விழா 2016ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 25ஆம் திகதி புதன்கிழமை நடைபெற்றது. எமது மன்றத்தின் தலைவர் செல்வி சு. நிரோசா தலைமையில் மு.ப. 9 மணிக்கு ஆரம்பமாகிய விழாவில் பிரதமவிருந்தினராக எழுத்தாளர் திரு.வே. காசிநாதன் அவர்களும் சிறப்பு விருந்தினராக 'குறிஞ்சிமலர்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் திருமதி கு. பத்மகுமாரி அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். எமது கல்லூரியின் அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், பழைய மாணவர்கள் அனைவரும் விழாவில் கலந்து கொண்டு விழாவை மெருகேற்றினர்.

மங்கல விளக்கேற்றலோடு விழா ஆரம்பமானது. மங்கல விளக்கினை எமது கல்லூரியின் நலன் விரும்பிகளான திரு. அ. வாசுதேவன், திருமதி வா. கௌரிப்பிரியா ஆகியோர் ஏற்றிவைத்தனர். இறைவணக்கமும் தமிழ்மொழி வாழ்த்தும் கல்லூரி மாணவிகளால் பாடப்பட்டன. மன்றத்தின் உபதலைவர் செல்வி க. வாசுகி வரவேற்புரையினை நிகழ்த்தினார். மாணவிகள் வரவேற்புநடனம் ஆடினர். தொடர்ந்து மாணவர்களின் பல்வகைப்பட்ட கலைநிகழ்ச்சிகள் பார்ப்போர் வியக்கும் வண்ணம் மேடையேறின. இசையரங்கு, கிராமிய நடனம், விவாத அரங்கு, வில்லுப்பாட்டு, கவிதாநிகழ்வு என்பன மேடையேறி அவையோரின் பாராட்டைப் பெற்றன. விசேடமாக 'பிறைசூடாப் பித்தன்' என்னும் நாடகம் கல்லூரியின் உயர்தர மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டு அனைவரதும் கவனத்தை ஈர்த்தது.

கல்லூரியின் அதிபர் திரு. அ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் விழாவில் உரையாற்றும்பொழுது மாணவர்கள் வெளிப்படுத்திய திறமைகளைப் பாராட்டியதோடு பாடசாலைக் காலத்தில் மாணவர்கள் தமது பல்துறைத் திறமைகளையும் வளர்க்கவேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தினார். பிரதம விருந்தினர் தமது உரையில் மாணவர்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் அருகிவருவதாகவும் வாசிப்பு அதிகரிக்கும்போதே கற்பனையாற்றல், படைப்பாற்றல் முதலியன விருத்திகாணும் எனவும் குறிப்பிட்டார். மாணவர்களால் நடாத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் தரமானவையாக அமைந்திருப்பதாகவும் அவர் பாராட்டினார். சிறப்பு விருந்தினர் எமது கல்லூரியின் கடந்தகால சாதனைகளை நினைவூட்டி இனிவரும் காலங்களிலும் சகல துறைகளிலும் கல்லூரி பிரகாசிக்க வேண்டும் எனத் தமது விருப்பை வெளியிட்டார். மன்றத்தினால் நடாத்தப்பட்ட போட்டிகளில் வெற்றிபெற்றோருக்கான பரிசில்களை சிறப்பு விருந்தினரும் பிரதம விருந்தினரும் வழங்கிச் சிறப்பித்தனர். நன்றியுரைமன்றச் செயலாளர் செல்வி கு. சித்திராபானுவால் நிகழ்த்தப்பட்டது. கல்லூரி மாணவிகள் கல்லூரி கீதம் பாடியதைத் தொடர்ந்து பி.ப 12.45 மணிக்கு விழா நிறைவடைந்தது.

கலை இலக்கிய விழாவினை சிறப்புற நடாத்துவதில் பொருளாதார பலம் தந்தவர்கள் எமது அனுசரணையாளர்களே ஆவர். விழாவிற்கான அனுசரணைகளை புசல்லாவை முத்து ஜுவலரி நிறுவனத்தினரும் எமது கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களான திரு. மா. கண்ணதாசன், திரு. வி. சாரங்கபாணி ஆகியோரும் வழங்கி உதவினார்கள். இவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். மேற்படி விழாவிற்காக முப்பத்தாறாயிரத்து எழுநூற்றி நாற்பத்தினான்கு ரூபா செலவிடப்பட்டது. விழா சிறக்க ஒத்துழைத்த கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வருடத்திற்கான கலை இலக்கிய விழா வெகு சிறப்பாகவும் பயன் மிக்கதாகவும் நிறைவேறியது. எமது கலை இலக்கிய மன்றத்தின் பிரதான செயற்பாடாக கலை இலக்கிய விழா அமைவதனால் இவ்வாண்டும் விழாவினைச் சிறப்புற நடாத்த எமது செயற்குழு அக்கறையோடு பெருமுயற்சியெடுத்துச் செயற்பட்டது. அதன் விளைவாக விழா சிறப்புற அமைந்ததில் நாங்கள் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். கலை, இலக்கிய

ஆற்றலை மாணவரிடையே வளர்ப்பதில் எமது மன்றம் தொடர்ந்தும் அக்கறையோடு செயற்படும்.

03.06.2016

கு. சித்திராபானு
செயலாளர்
கலை இலக்கிய மன்றம்

நான்கு குழுக்களாக இயங்கி, பின்வரும் விடயங்களில் ஒவ்வொன்றைத் தெரிவுசெய்து பொருத்தமான அறிக்கை தயாரியுங்கள்.

- ★ தங்களின் வகுப்பு மாணவர் மன்றத்தின் வாராந்தக் கூட்ட அறிக்கை.
- ★ நீங்கள் சென்றுவந்த கல்விச்சுற்றுலா தொடர்பான அறிக்கை.
- ★ உங்களது பாடசாலை விஞ்ஞான மன்றம் நடாத்திய விஞ்ஞானக் கண்காட்சி தொடர்பான அறிக்கை.
- ★ வானொலியில் கேட்டு அல்லது தொலைக்காட்சியில் பார்த்து இரசித்த நிகழ்ச்சியொன்று பற்றிய அறிக்கை.